

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 10C/187/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223999
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Purgat Martinusová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1512223999.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Alenou Martinusovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody v sume 1 526,94 € a nemajetkovej ujmy v sume 305,39 €, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody 1 526,94 € a nemajetkovej ujmy v sume 305,39 € z dôvodu, že bol účastníkom exekučného konania, v ktorom ako povinný vystupoval D. Y., nar. XX.XX.XXXX, pričom súdny exekútor predložil Okresnému súdu Bratislava V návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom dňa 25.08.2011 a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, avšak exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 22.11.2011. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 139 dní), čo je možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup vzniknutý nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov ako aj vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok a tento postup bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu v sume 1 526,94 € predstavujúcu náhradu istiny s príslušenstvom. Zároveň si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 308,39 €, ktorá predstavuje 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Navrhovateľ si uplatňuje ako priemernú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Právnomu zástupcovi navrhovateľa bolo zaslané predvolanie na pojednávanie dňa 07.11.2014, ktoré prevzal dňa 01.12.2014, na pojednávanie sa nedostavil a svoju neprítomnosť ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania s tým, že navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a ústavnej sťažnosti. Vzhľadom k tomu, že uvedené ospravedlnenie neobsahovalo náležitosti podľa § 119 ods. 2 OSP súd vec prejednal a podľa § 101 ods. 2 OSP

pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa s tým, že týmto postupom súdu nebola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Okrem toho právny zástupca navrhovateľa musel mať vedomosť o tom, že súd v danej veci už o obsahovo rovnakej žiadosti o prerušenie konania z rovnakého dôvodu rozhodol uznesením zo dňa 29.01.2014, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co 273/2014 zo dňa 16.05.2014. Zároveň súd pojednával aj v neprítomnosti odporcu, keďže jeho zástupca sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada návrh zamietnuť, pričom vzniesol vo veci viaceré námietky týkajúce sa procesného postupu navrhovateľa a okrem toho namietal, že v konaní súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a ani žiadnym predchádzajúcim rozhodnutím nebola konštatovaná existencia prietáhov v konaní s tým, že pokiaľ malo ku škode dôjsť pred dňom 23.04.2009, tak vznáša námietku premlčania uplatneného nároku s poukazom na § 19 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Zb. Okrem toho namietal samotné vyčíslenie materiálnej škody ako aj nemajetkovej ujmy a keďže nebolo preukázané splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., tak považuje návrh za právne neopodstatnený. Potvrdil, že dňa 23.04.2012 mu od navrhovateľa boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom navrhovateľ bol vyzvaný na doplnenie týchto žiadostí, ale na výzvy nereagoval a žiadosti nedoplnil a teda neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody a z toho dôvodu nárok navrhovateľa nebol ani predbežne prerokovaný.

Súd sa oboznámil s návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, s exekučným spisom Okresného súdu Bratislava V, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 36Er 4964/2011 bola dňa 25.08.2011 súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. proti povinnému Anna Pajdlhauserová, nar. 10.07.1952, pre vymoženie sumy 448 € s prísl. spolu s návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 06.07.2011 a exekučným titulom, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp. zn. SR 02292/11. Súd dňa 24.10.2011 žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nevyhovel a návrh zamietol. Uznesenie sa stalo právoplatným dňa 24.11.2011 a následne ďalším uznesením zo dňa 20.08.2012 bola exekúcia zastavená.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.05.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ods. 2 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 17.01.2013, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 514/2003 Z. z. nie je dôvodný a preto ho súd zamietol. Samotnému uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom teda Ministerstvom spravodlivosti SR a je nesporné, že navrhovateľ dňa 23.04.2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a navrhovateľ ich na výzvu odporcu nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadosti a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na súd napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania.

Odporca vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23.04.2009, v tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná až dňa 25.08.2011 a Rozhodnutie súdu bolo doručené exekútorovi dňa 08.12.2010 a preto navrhovateľovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu v konaní nebolo možné prihladiť na námietku premlčania vznesenú odporcom.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a okrem toho navrhovateľ namietal vykonanie

úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Dôvodom namietaného nesprávneho úradného postupu malo byť nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, avšak súd nezistil žiadne porušenie zákona zo strany exekučného súdu a dospel k záveru, že v konaní nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a tým ani k vzniku nároku navrhovateľa na náhradu škody. Je pravdou, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 bol súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom a v prípade, ak nezistil rozpor týchto písomností so zákonom, tak do 15 dní od doručenia žiadosti bol povinný písomne poveriť exekútora, aby vykonal exekúciu. Uvedená zákonná 15 dňová lehota však platí iba v prípade, ak skutočne zo strany súdu je vydané poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie, ale v prípade zistenia rozporu žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadna lehota na vydanie zamietajúceho uznesenia nie je ustanovená a preto je možné ďalší postup súdu skúmať iba z hľadiska časovej primeranosti a konania bez zbytočných prieťahov. Uvedený logický výklad ustanovenia § 44 ods. 2 EP vyplýva z toho, že pokiaľ doklady predložené súdnym exekútorom nie sú v rozpore so zákonom, tak by pre exekučný súd nemal byť problém vydať poverenie v lehote 15 dní, avšak pokiaľ súd zistí rozpor predložených písomností a to hlavne exekučného titulu so zákonom, tak zamietajúce rozhodnutie nie je možné vydať v lehote 15 dní, nakoľko samotnému rozhodnutiu predchádza postup súdu, v rámci ktorého vyzýva, či už súdneho exekútora, oprávneného alebo jeho právneho zástupcu na predloženie dokladov, na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a z hľadiska časovej náročnosti môže uvedený postup súdu trvať aj niekoľko mesiacov a to hlavne vtedy, ak dožiadané subjekty na výzvu súdu nereagujú v stanovenej lehote, prípadne je potrebné zo strany súdu žiadosti opakovať. Tento postup bol zistený súdom aj v predmetnom exekučnom konaní 36Er 4964/2011, ktorý preskúmaval záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinným, teda preskúmaval samotný exekučný titul.

Ustanovenie § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.05.2010 obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia. Z toho dôvodu nebol splnený základný predpoklad, aby súd mohol konštatovať nesprávny úradný postup v exekučnom konaní. Rozdielne názory na výklad ustanovenia § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.05.2010, ako aj množiace sa exekučné konania na základe rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc s prihliadnutím na potrebu ochrany spotrebiteľov si následne uvedomil aj zákonodarcu, pretože od 01.06.2011 bolo zmenené znenie § 44 ods. 2 EP tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostalo nezmenené. Pokiaľ by aj nebolo možné stotožniť sa s názorom súdu pri výklade ust. § 44 ods. 2 EP s tým, že pre vydanie poverenia ako aj pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia by mala platiť 15 dňová lehota, tak v tom prípade je potrebné poukázať na stanovisko Ústavného súdu SR, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 471/2012).

Podľa názoru súdu v tomto konaní existujú objektívne okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať, že rozhodnutie súdu v exekučnom konaní bolo vydané v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a to z hľadiska objektívneho posúdenia aj to, aký bol v konkrétnom období nápad vecí a počet osôb vybavujúcich tento nápad v rámci exekučného oddelenia na príslušnom súde. Pri skúmaní, či vec bola prejednaná v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov sa preveruje hlavne zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu. V čase nápadu tejto veci v exekučnom konaní bolo v oddelení Er už 4251 vecí. V danom prípade súd konštatuje, že navrhovateľ zavádza, keď udáva, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bolo pre nečinnosť súdu bolo vydané až po 139 dňoch, keď pravdou je, že bolo vydané po 2 mesiacoch. (nápad 25.08.2011 - vydané rozhodnutie 24.11.2011), pričom vec napadla v dovolenkovom období. S poukazom na vysoký nápad do oddelenia tak uvedenú dĺžku konania nie je možné pri objektívnom zhodnotení považovať za nesprávny úradný postup z dôvodu nevydania rozhodnutia v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov.

V tomto exekučnom konaní bolo zistené, že súd rozhodoval o žiadostiach o udelenie poverenia podľa § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 17.01.2013, kde už lehota 15 dní neplatila pre exekučné tituly, akým boli rozhodcovské rozsudky a súd o tejto žiadosti rozhodol v primeranej lehote s poukazom na dôvody vyššie uvedené a preto nie je možné konštatovať, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu či už nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote alebo bez zbytočných prieťahov.

Súd tiež poukazuje na to, že dňa 23.04.2012 odporcovi boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bol okresnému súdu doručený návrh vo veci, je zrejmé, že navrhovateľ ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a keďže zo strany navrhovateľa nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní tak ako je to už ustanovené v § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013, tak súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol a keďže základ nároku uplatňovaného navrhovateľom nebol preukázaný, tak súd sa ďalej nemusel zaoberať výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a k tomu, či táto je primeraná.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a odporca si ani žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).